

РЕШЕНИЕ

№ 2764

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9543** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Е. Т., чрез законния ѝ представител и родител М. Е. Т., срещу заповед № РД-Е113-01-1418/04.10.2022 г., издадена от управителя Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), с която на основание чл. 39, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 2/27.03.2019 г. за медицинските услуги и други услуги по чл. 82, ал. 1а и 3 от Закона за здравето е разрешено издаването на формуляр S2 за планово лечение и извършване на процедури - преглед и оперативно лечение на дясно око на детето в болница „С. А.“, [населено място], Б., считано от 19.10.2022 г., съгласно представена оферта и план за лечение.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като поставена в нарушение на разпоредбите на чл. 146, т. 4 и 5 АПК. Сочи се, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 35 и 36 АПК, тъй като управителят на НЗОК не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая и по-конкретно не е взел предвид, че детето Е. Т. е лекувана в продължение на три години успешно в турската болница „А. Б.“, [населено място], в резултат на което е възвърнато зрението на дясното око. Оспорва изложеното в заповедта, че на детето са извършвани прегледи в УМБАЛ “Александровска“ ЕАД, както и становищата докладите на външните експерти, че лечението може да бъде проведено успешно в болница „С. А.“ в Б.. Според жалбоподателя изводът на НЗОК, че детето може да се лекува успешно и в държава от Европейския съюз е погрешен, доколкото всички извършени до

настоящия момент манипулации и лечение на детето в болницата в И. са успешни, поради което за жалбоподателят е неприемливо взетото решение от НЗОК да се смени лекуващия лекар на детето. В заключение жалбоподателят счита, че не са налице предпоставки за промяна на мястото на лечение на детето от болницата в И. в друга такава в държава от ЕС, още повече че с предишна заповед № РД-Е-113-01-543 от 27.04.2021 г. на управителя на НЗОК е преценено да бъде одобрено продължително лечението на детето именно в Турция. По горните съображения се иска се отмяна на заповедта, независимо че с нея се одобрява лечение на детето в Б.. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Управителят на НЗОК оспорва жалбата. В писмена защита поддържа, че при постановяване на заповедта не са нарушени законовите изисквания, а напротив спазено е изискването на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2017 г., съгласно което заплащането на услуги по чл. 1, ал. 1 в държава извън ЕС, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария се допуска по изключение, когато е необходимо прилагането на метод или технология, която не се прилага в държава-членка на ЕС и при прилагането ѝ по отношение на пациента се отчита резултата в полза на пациентите. Позовава се на доклада на Експертния съвет по медицинска специалност „Очни болести“ и на докладите от външните експерти по очни болести, съгласно които дължимата медицинска услуга може да бъде извършена в лечебно заведения в болница „С. А.“ в Б.. Относно твърдението на жалбоподателя за несъответствие на заповедта с целта на закона сочи, че съгласно чл. 82, ал. 1а и ал. 3 от Закона за здравето и издадената въз основа на него Наредба № 28/27.03.2019 г. целите на закона са осигуряването на адекватно и навременно лечение на заболяването, като в случая не е било налице изключението предвидено в наредбата да се одобри издаването на формуляр за планово лечение извън държава-членка на ЕС, каквото е искането на жалбоподателя. По горните съображение счита, че управителят на НЗОК е спазил точно изискването на чл. 33, ал. 1 от Наредбата, съгласно която при подадено заявление за заплащане на медицински услуги в чужбина, за които са приложими финансовите механизми на чл. 6, т. 4 и чл. 9, т. 2 от Наредба № 2/27.03.2019 г., към което не е налична оферта или офертата е от лечебно заведение от държава извън ЕС или от лечебно заведение, което не работи с документи за упражняване на здравноосигурителни права, НЗОК предприема незабавни действия по осигуряване на оферта за лечение в лечебно заведение в държава-членка на ЕС, което е и сторила в настоящия случай. Соци, че съгласно чл. 47, ал. 3 от Наредба № 2/27.03.2019 г. в правомощията на НЗОК е да определя лечебното заведение, за което да издаде формуляр за планово лечение по ал. 1 от наредбата, независимо от посоченото в заявлението на пациента .

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и срещу административен акт по чл. 21, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът счита, че за жалбоподателя е налице правен интерес от обжалване на заповедта, тъй като с нея не се удовлетворява искането на жалбоподателя за одобряване на формуляр за лечение на детето в болница „А. Б.“, [населено място]. Обстоятелството,

че със заповедта се одобрява издаването на формуляр за планово лечение на детето в болница „С. А.“ в Б. не лишава жалбоподателя от правно защитим интерес и съдебна защита по подаденото от него заявление за формуляр S2 за планово лечение и извършване на процедури - преглед и оперативно лечение на дясно око в държава извън ЕС.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Административното производство е образувано по повод подадено заявление (приложение № 3 към чл. 23, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г.) с вх. № Е-113-01-1287/25.08.2022 г. от М. Е. Т. – баща и законен представител на Е. М. Т. до НЗОК за заплащане на медицинска услуга по чл. 7 и 8 от Наредбата – подмяна на силикон в болница „А. Б.“ в Турция на стойност 10.350 евро, на дата 22.09.2022 г., с искане за заплащане на транспорт за детето и един придружител и преводач. Към заявлението са приложени изискуемите съгласно Наредбата декларации по образец, договор, акт за раждане, както и медицински документи от болница „А. Б.“, [населено място] за състоянието на детето след проведен физически преглед на 27.04.2022 г. в болница „А. Б.“, [населено място], в резултат на който е поставена диагноза – ретинопатия на недоносените, потвърждение за хоспитализацията на Е. М. Т. на 28.09.2022 г. с предложено лечение – дясна ленсектомия и смяна на силикон на обща стойност на манипулациите в размер на 10.350 евро. Заявлението е осмо поред, като преди това със заповеди на управителя на НЗОК с номера РД-Е113-01-476/ 08.05.2020 г., РД-Е113-01-775/31.07.2020 г., РД-Е113-01-993/ 01.10.2020 г., РД-Е113-01-1326/01.12.2020 г., РД-Е113-01-248/23.02.2021 г., РД-Е113-01-543/27.04.2021 г., РД-Е113-01-869/ 30.06.2021 г., изменена и допълнена със заповед РД-Е113-01-520/19.04.2022 г., е разрешено провеждане на диагностични и лечебни процедури на Е. М. Т. в болница „А. Б.“, [населено място].

От приетия като доказателство протокол № Е113-06-3162/30.08.2022 г. се установява, че на заседание на специализираната комисия по чл. 27, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г. е разгледано заявлението подадено от М. Т., като комисията е взела решение на основание чл. 29 от Наредбата да се изиска от изпълнителния директор на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, [населено място] протокол от Лечебно-контролната комисия по очни болести за възможността заявеното лечение да се извърши в лечебно заведения на територията на България, в случай че не може да се вземе предвид разпоредбата на чл. 21 ал. 1 от Наредбата. Видно от Протокол изх. № 57 от 05.09.2022 г. на Лечебно-контролната комисия препоръчва се контролен преглед и оперативното лечение (ленсектомия и смяна на силикон) да се проведе в болница „А. Б.“, [населено място], поради факта, че дясното око е оперирано там със задоволителен резултат и поради невъзможност за извършване на лечение в България. Посочено е, че очното състояние на детето не изисква специализиран транспорт. Във връзка с допуснатата грешка в последния изпратен до комисията преглед на детето от 27.04.2022 г. в болница „А. Б.“, [населено място], в който погрешно е изписано ляво, вместо правилното дясно око е направено допълнение към протокол № 57 от 05.09.2022 г. Така с втори протокол на Лечебно-контролната комисия с изх. № 59 от 13.09.2022 г. заключението се променя в смисъл, че детето е лекувано в болница „А. Б.“, [населено място], в период на К. 19 пандемия, поради ограничен достъп до лечение на територията на ЕС и предвид наличието на достъп до лечение на територията на ЕС, комисията предлага детето да се насочи за оперативно лечение в [населено място], Б., доктор К.. Като алтернативен лечебен център се предлага болница „А. Б.“, [населено

място], поради факта, че там е оперирано дясното око на детето със задоволителен резултат. Видно от приложения по делото и приет като доказателство протокол № E113-06-3306/13.09.2022 г. от проведеното заседание на специализираната комисията по чл. 27, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г., на основание чл. 28, ал. 1 от Наредбата са изискани доклади от външни експерти от списъка по чл. 14, ал. 1 от Наредбата със специалност очни болести, които да се произнесат по конкретния метод на лечение, за който кандидатства заявителят. По делото са приети като доказателства доклади от проф. И. П.-външен експерт по очни болести и и доц. М. А.-външен експерт по очни болести, които изразяват несъгласие с предложената оферта от болница „А. Б.“, [населено място], като считат, че прегледът и операцията могат да бъдат извършени в много лечебни заведения в държави-членки на ЕС. В заключение предлагат да се изиска оферта от Университетска болница „Св. А.“, [населено място]. Видно от протокол № E113-06-3399/19.09.2022 г. от проведено заседание на специализираната комисия по чл. 27, ал. 1 от Наредбата комисията предлага на управителя на НЗОК заявлението и приложената документация към него да бъде изпратена до Експертния съвет по „Очни болести“ с водещ доц. Д-р М. А. с копие до членовете за изготвяне на общ доклад, както и да се изготви докладна записка с превод от български на немски език и на основание чл. 33, ал. 1 от Наредбата да се изиска оферта от Университетска болница „Св. А.“, [населено място] проф. К.. Видно от протокол № E113-06-3399/23.09.2022 г. от проведено заседание на специализираната комисия по чл. 27, ал. 1 от Наредбата по предложение на Експертния съвет по медицинска специалност „Очни болести“ комисията предлага на управителя на НЗОК да се изиска оферта за лечението на Е. М. Т. от Университетска болница „Св. А.“, [населено място], Б.. От представения по делото протокол № E113-06-3568/03.10.2022 г. от проведено заседание на специализираната комисия по чл. 27, ал. 1 от Наредбата се установява, че според комисията не са налице изискванията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г., тъй като лечението на детето може да се проведе успешно в страна в ЕС, съгласно представената оферта от Университетска болница „Св. А.“, [населено място]. В заключение комисията приема, че са налице условията по чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредбата за извършване на лечебни процедури на дете в лечебно заведение в държава-членка на ЕС и съответно за заплащането им по реда на Наредбата. С докладна записка до управителя на НЗОК председателят на Специализираната комисия въз основа на изготвените доклади от независимите външни експерти, доклада на Експертния съвет по медицинска специалност „Очни болести“ и получената оферта от Университетска болница „Св. А.“, [населено място], предлага на управителя на НЗОК да издаде формуляр за планово лечение извън държава-членка по пребиваване формуляр S2, по реда на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 2004 г. за координация на системите за социална сигурност, за извършване на диагностични и лечебни процедури (преглед на и оперативно лечение на дясното око на детето Е. М. Т.) в Университетска болница „Св. А.“, [населено място], считано от 19.10.2022 г. съгласно представената оферта и план за лечение. Въз основа на горните документи управителят на НЗОК издава оспорената заповед, с която се разрешава издаването на формуляр S2 за планово лечение и извършване на процедури - преглед и оперативно лечение на дясно око на детето в болница „С. А.“, [населено място], Б..

От заключението на приетата и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза с поставена от процесуалния представител на жалбоподателя задача дали

проведеното лечение на Е. Т. от хирургична гледна точка от проф. С. е правилно и имало ли е усложнения от направената операция се установява, че проведеното лечение е правилно, както и че наблюдаваното и описано след операцията усложнение (преминаване на силикон в предните отдели на окото, за което е проведено оперативно лечение) не е необичайно, особено в детска възраст. Вещото лице посочва, че това усложнение на операцията не е индивидуално за проф. С., а се случва на всички пациенти, оперирани от който и да е хирург. Според вещото лице планираната операция и в двете лечебни заведения и в болница „А. Б.“, [населено място] и болница „С. А.“, [населено място] е една и съща – ленсектомия и смяна на силиконово масло, като счита че смяна на хирурга по медицински причини не се налага.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът, на основание чл. 168, ал. 1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и намери за установено от правна страна следното:

Заповедта е издадена в предписаната писмена форма, съгласно чл. 59, ал. 1 АПК, като съдържа задължителните реквизити, посочени в ал. 2 от същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването ѝ, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност. Като фактически основания в заповедта са възпроизведени докладите на външните експерти и доклада на Експертния съвет по медицинска специалност „Очни болести“. В заповедта е цитиран и доклад от външния експерт д-р. И. Ш., който е изготвен по повод друго заявление на жалбоподателя с вх. № Е113-01-1287/19.09.2022 г., поради което съдът счита, че същият е неотносим към настоящия спор и не следва да се взема предвид при обсъждане на делото. Като правно основание в заповедта органът се е позовал на разпоредбата на чл. 47, ал. 3 от Наредбата, като изрично е посочено, че не са налице е изискванията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г.

Спорът по делото е дали детето Е. М. Т. следва да продължи своето лечение съгласно предложената оферта от болница „А. Б.“, [населено място] или да бъде насочено в болница „С. А.“, [населено място], Б., като се има предвид разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 27 март 2019 г.. Съгласно цитираната разпоредба заплащането за услуги по чл. 1, ал. 1 от Наредбата в държава извън Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария се допуска по изключение, когато е необходимо прилагането на метод или технология, която не се прилага в държава - членка на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, ако е утвърдена от медицинската наука и практика в държавата и при прилагането ѝ по отношение на пациентите се отчита резултат в полза на пациентите.

В случая не се спори между страните, а и видно от изброените в оспорената заповед предходни седем заповеди, издадени от управителя на НЗОК, че по отношение на детето е допуснато изключението на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/19.03.2019 г., като е одобрено заплащането на преглед и лечение на дясното око на Е. М. Т. в страна извън ЕС, а именно в болница „А. Б.“, [населено място], Турция. Видно от изисканото от управителя на НЗОК становището от Лечебно-контролната комисия, обективизирано в Протокол изх. № 57 от 05.09.2022 г. е, че комисията препоръчва контролен преглед и оперативното лечение (ленсектомия и смяна на силикон) на детето да се проведе в болница

„А. Б.“, [населено място], именно поради факта, че дясното око е оперирано там със задоволителен резултат и поради невъзможност за извършване на лечение в България. Една седмица по-късно с изх. № 59 от 13.09.2022 г. Лечебно-контролната комисия под предлог за допуснатата техническа грешка в последния изпратен до комисията документ от болница „А. Б.“, [населено място] за преглед на детето на 27.04.2022 г., е допълнила протокол № 57 от 05.09.2022 г. С допълнението на практика се променя заключението на Лечебно-контролната комисия, която вече предлага детето да се насочи за оперативно лечение в [населено място], Б., доктор К.. Като причина за това решение в протокол № 59 на Лечебно-контролната комисия се посочва, че детето е лекувано в болница „А. Б.“, [населено място], в период на К. 19 пандемия, поради ограничен достъп до лечение на територията на ЕС, който към момента е наличен. По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че действително изключението по чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г. е приложено по отношение на Е. М. Т. единствено заради К. 19 пандемията и ограничения достъп до лечебни заведения в държави-членки на ЕС. Липсват данни, че по предходните заповеди на управителя на НЗОК са правени каквито и да опити за изискване на оферти от лечебни заведения в държави-членки на ЕС. Нещо повече видно от приетата като доказателство заповед № РД-Е113-01-543/27.04.2012 г. на управителя на НЗОК, че предвид необходимостта от извършване на продължително лечение на детето и предходна заповед от 01.10.2020 г., на основание чл. 37 от Наредба № 2/27.03.2019 г. административният орган е разгледал заявлението без да бъде същото предоставяно на външен експерт. Следователно в случая след като веднъж управителят на НЗОК е приел, че са налице условията на чл.37 от Наредба № 2/27.03.2019 г. за продължително лечение на детето, е могъл да се произнесе и без заявлението по процесната заповед да бъде предоставено на външни експерти. Вместо това на осмото по ред заявление по преписката и въпреки първото заключение на Лечебно-контролната комисия за продължаване на лечението на детето в болница „А. Б.“, [населено място], по преписката се изискват становища на външни експерти. Видно от докладите външните експерти не са се възползвали от дадената им възможност съгласно чл. 30, ал. 1 от Наредба № 2/27.03.2019 г. да извършат преглед на пациента, за да могат по категоричен начин да дадат становище, че очакваните резултати от болницата „С. А.“, [населено място], Б. биха били „възстановяване на зрението на пациента“. Този извод на външните експерти очевидно противоречи на цитираното в заповедта писмо с изх. Е113-01-1287/28.09.2022 г. от болницата, в което се казва, че „сме убедени, че шансовете за подобряване на анатомичното и функционалното състояние на детето са много малки, поради предишни операции в Турция с тампонада от силиконов масло. Преглед и изследвания на Е. М. Т. не са правени и в УМБАЛ “Александровска“ ЕАД, [населено място], противно на посоченото в заповедта и в заключението на СМЕ. Това се установява от представения по делото отговор от лечебното заведение (лист

265 от делото) по повод изискания от съда болничен амбулаторен лист на Е. М. Т..

Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК административният орган преди издаване на административния акт следва да вземе предвид всички факти и обстоятелства от значение за случая. В случая позоваването в оспорената заповед на предходните издадени от управителя на НЗОК заповеди за одобряване и заплащане на лечението на детето в Турция е формално, липсват мотиви какво е наложило да се промени взетото решение по предходните заповеди за необходимостта от продължителното лечение на детето в болница „А. Б.“, Турция, съгласно чл. 37 от Наредба № 2/27.03.2019 г. Така в нарушение на принципа на последователност и предвидимост, управителят на НЗОК издава заповед за продължаване и съответно заплащане на лечението на детето в друго лечебно заведение.

Твърдението на Лечебно–контролната комисия в протокол с изх. № 59/13.09.2022 г., че детето е лекувано в болница „А. Б.“ заради К. 19 пандемията е несъстоятелно, най-малко поради факта, че пандемията засегна целия свят, а не само ЕС, за да се твърди че е бил ограничен достъпът до лечебни заведения именно в държавите-членки на ЕС. Видно от представения по делото в превод на български език документ от болница „А. Б.“ (лист 203 от делото) е, че Е. М. Т. постъпва там за първи път на 02.11.2019 г., тоест преди първата издадена заповед № РД-Е113-01-476/08.05.2020 г. от управителя на НЗОК за разрешаване на провеждане на диагностични и лечебни процедури на ляво око. От същият се установява, че е препоръчително детето да бъде следено от проф. С. по отношение на ефектите на силикона, оценката на зрението и наблюдението на ретината. Видно е от заключението на вещото лице, че лечението в болница „А. Б.“ е правилно проведено, като се отчита обстоятелството, че в някои случаи ретинопатия на недоносените е много агресивна и бързо прогресира до отлепване на ретината, въпреки адекватните мерки, както и че усложнения при такава операцията се случват на всички пациенти, особено на деца. Липсата на дължимото обсъждане на всички медицински документи и становища имащи значение за случая е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което съставлява отменително основание по АПК. Това изискване е проявление на основен принцип в административното производство, а именно - принципа на истинността, съгласно чл. 7 АПК, който не е спазен в настоящия случай.

При издаването на оспорената заповед също така не е спазено и изискването на чл. 46, ал. 3 от Наредба № 2/27.03.2019 г., според което по всяко заявление комисиите могат да предложат медицинските услуги да се предоставят от лечебно заведение в чужбина по оферта на заявителя, на външния експерт/профилната комисия или друга в зависимост от нейната медицинска целесъобразност, ефективност и ефикасност. Националната здравноосигурителна каса може да заплати за най-разходоефективната услуга от услугите с необходимата медицинска целесъобразност, ефективност и

ефикасност. В случая липса такава преценка за ефективност, ефикасност и целесъобразност, доколкото видно от офертата на болница „Св. А.“ шансовете за подобряване на анатомичното и функционално състояние на детето са много малки, поради предишните операции в Турция с тампонада на силиконово масло“ и въпреки това заключение, което на практика оспорва проведеното лечение в Турция, управителят на НЗОК издава оспорената заповед.

Установеното нарушение на процесуалните правила е съществено, тъй като се е отразило и на крайните изводи на административния орган по приложението на материалния закон. Представените медицински документи във връзка със здравословното състояние на детето, както и материалите относно естеството и ефективността на оперативната процедура в болница „А. Б.“, също е трябвало в хода на административното производство да бъдат подложени на задълбочена преценка, така че за детето да се осигури най-доброто, бързо и ефективно лечение.

Наред с това съдът счита, че заповедта е постановена в противоречие с целта на закона и при неспазване на принципа на съразмерност по чл. 6, ал. 1, ал. 2 и ал. 5 АПК, доколкото с нея се засягат правата и законните интереси на малолетно дете в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава, като причинява вреди на него и неговото семейство, явно несъизмерими със същата тази цел. По делото е приет като доказателство в заверен превод на български език рапорт от болница „А. Б.“ от 12.01.2023 г. (лист 256 от делото), от който се установява, че пациентката Е. М. Т. е приета на 03.01.2023 г. и продължава да се лекува и наблюдава в болницата във връзка с диагноза ретинопатия при недоносени.

Не на последно място съдът счита, че в производството по издаване на оспорената заповед е нарушен и принципа на последователност и предвидимост, с оглед на обстоятелството, че със седем предходни заповеди на управителя на НЗОК е разрешено лечението на детето да се проведе в болница „А. Б.“, при условията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/217.03.2019 г.

Горните съображения водят до извод за незаконосъобразност на заповедта, като същата следва да се отмени и преписката да се изпрати на органа за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите на настоящето решение по тълкуването и прилагането на закона

С оглед изхода на делото и направеното искане на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв., такива следва да се присъдят в размер на 1510 лева, съгласно представения по делото списък по чл. 80 от ГПК.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД-Е113-01-1418/04.10.2022 г. на управителя на

Национална здравноосигурителна каса.

ИЗПРАЩА преписката на управителя на Национална здравноосигурителна каса за постановяване на нова заповед, при съобразяване с мотивите на настоящето решение по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса [населено място] да заплати на М. Е. Т., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :